

בש"פ 2729/21 - מדינת ישראל נגד דוד בוקובזה

בבית המשפט העליון

בש"פ 2729/21

לפני: כבוד השופט י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: דוד בוקובזה

בקשה ארבע עשרה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיב: בעצמו

החלטה

1. בקשה ארבע עשרה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 3.5.2021 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 55639-05-17 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפיה מוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 25.5.2017 הוגשנגדה משיבכתבאישום לביתה המשפטה מחוזי. לפי עובדות האישום הראשון, בשנת 2015, הורשע המשיב בגין חטיפת בנותיו לתאילנד במסגרת סכסוך גירושין. לאחר שהשתחרר המשיב ממאסרו, הוא גמל בליבו לנקום, באמצעות שימוש בכלי נשק, במי שלתפיסתו פגעו בו ברקע סכסוך הגירושין. המשיב רקם תכנית להשגת כלי

נשק, שבמסגרתה הוא יחסל את מר אבי אלתר (להלן: המנוח), עמו הייתה למשיב היכרות מוקדמת, על מנת לחטוף את נשקו. ואכן, המשיב הצטייד באלה, בחומצה ובחץ וקשת, הזמין את המנוח למשחק קלפים בביתו, ושם תקף את המנוח והביא למותו. לפי עובדות האישום השני, בסמוך לאחר אירועי האישום הראשון, הלך המשיב לביתה של גרושתו (להלן: המתלוננת), כאשר הוא מצויד בנשק ובאמצעי תקיפה נוספים. שם, הצמיד המשיב את הנשק לראשה של המתלוננת, בנוכחות בנותיהם, וניסה להכניס מחסנית לנשק, אך המתלוננת נאבקה בו. בתוך כך, המשיב חנק את המתלוננת, הטיח את ראשה בקיר וגרם לה לחבלות. המשיב שפך על המתלוננת חומר דליק והצית אותו, אך המתלוננת והבנות הצליחו לברוח מן הדירה. לפי עובדות האישום השלישי, בסמוך לאחר האירועים המתוארים, נסע המשיב ברכב שכור לבית המשפט העליון בירושלים, כאשר הוא מצויד בנשקו של המנוח ובחומר דליק. המשיב הצית את הרכב בחניון בית המשפט העליון, ופונה מהמקום כאשר הוא סובל מכוויות.

בגין אירועים אלו, הואשם המשיב ברצח בכוונה תחילה, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ניסיון רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין; חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לפי סעיף 380 לחוק העונשין בנסיבות של סעיף 382(ב)(1) לחוק זה; שתי עבירות הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין; שתי עבירות החזקה, נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(א)(ב) לחוק העונשין.

3. בדבדעם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה להמעצרה משיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטה מיום 6.7.2017, שניתנה בהסכמת המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו. מאז ועד לבקשה שלפני, הוארך מעצרו של המשיב 13 פעמים נוספות על-ידי בית משפט זה, בהסכמתו של המשיב.

4. ביום 30.11.2017 הוגשה לבית המשפט המחוזי חוות דעת פסיכיאטרית מטעם הפסיכיאטר המחוזי בעניינו של המשיב, לפיה המשיב מצוי במצב פסיכוטי קבוע למצער משנת 2014. כן צוין כי נשקפת מסוכנות מן המשיב וכי הוא זקוק לטיפול. יוער כי ביום 21.4.2020, ניתנה חוות דעת של פאנל מומחים בעניינו של המשיב, לפיה, בין היתר, המשיב כשיר לעמוד לדין.

5. שלב ההוכחות בתיק הושלם, ונקבעו מועדים להגשת סיכומים בכתב מטעם המבקשת וכן להשמעת השלמת סיכומים בעל פה מצדה. בהחלטה מיום 7.4.2021, קיבל בית המשפט המחוזי בחלקה את בקשת המבקשת לדחיית המועדים, וקבע את מועד הגשת סיכומיה בכתב של המבקשת ליום 2.5.2021, ואת השלמת הסיכומים בעל פה ליום 11.5.2021. כן מתח בית המשפט המחוזי ביקורת על בקשת הארכה מטעם המבקשת, וזאת לנוכח העובדה שהמשיב עצור כבר במשך קרוב לארבע שנים, וצוין כי הארכה ניתנת אך לפני משורת הדין.

טענות הצדדים

6. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, והם אף מקימים

עילת מעצר סטטוטורית. החשש מפני מסוכנות המשיב מתעצם גם נוכח עברו הפלילי המכביד, הכולל עבירות של הסתרת חטוף; קשירת קשר לפשע; חטיפה ממשמורת של קטין מתחת לגיל 16; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והדחה למניעת עדות במשפט. לכך מצטרפים חוות דעת הפסיכיאטר המחוזי לפיה נשקפת מסוכנות מן המשיב, וכן החשש מפני הימלטות המשיב מהדין, לאור העונש החמור הצפוי לו אם יורשע במיוחס לו. אשר לצפי התמשכות ההליך, המבקשת טוענת כי רוב הדחיות בתיק היו לפתחה של ההגנה. בהקשר זה, צוין כי המשיב החליף, לאורך ההליך, שבעה סנגורים שונים. נטען עוד כי ההליך מצוי בישורת האחרונה, כאשר מועד השמעת הסיכומים שבעל פה מטעם המבקשת קבוע לשבוע הראשון של הארכת המעצר המבוקשת.

7. בדיון שהתקיים לפניי ביום 25.4.2021 התנגד המשיב, אשר מייצג את עצמו, לבקשה להארכת מעצרו. המשיב טען כי בשל נכותו והתנאים בבית המעצר יקשה עליו לכתוב את סיכומיו. בנסיבות אלה, ביקש המשיב להורות על שחרור בתנאים, כך שיתאפשר לו לעבוד על כתיבת סיכומיו בתנאים הולמים מחוץ לבית המעצר. נטען עוד כי שחרורו בתנאים מתחייב בנסיבות העניין על מנת לאפשר לו משפט הוגן.

דיון והכרעה

8. לאחר העיון בבקשה, ומשמעתיאטענותיהם שלהצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דינה הבקשה להתקבל.

9. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין שמירה על ביטחון הציבור וקיומה של תכלית ההליך הפלילי לבין זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, יש להביא בחשבון את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; החשש לשיבוש הליכי המשפט והימלטות הנאשם מפני אימת הדין; וכן, משך שהותו של הנאשם במעצר וקצבה תקדמות ההליך (ראו, למשל: בש"פ 2273/19 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 8 (3.4.2019); בש"פ 7265/19 מדינת ישראל נ' ג'בארין, פסקה 8 (14.11.2019); בש"פ 2721/20 מדינת ישראל נ' צ'חרידזה, פסקה 7 (6.5.2020)).

10. יישום אמות המידה האלה על ענייננו מוליך למסקנה, כאמור, כי יש להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיב. המסוכנות הנשקפת מהמשיב גבוהה, והיא נלמדת, בעיקרו של דבר, מעצם המעשים החמורים המיוחסים לו, בכללם עבירת רצח בכוונה תחילה, אשר נושא תביעה חזקה מסוכנות סטטוטורית. לכך מצטרף עברו הפלילי המכביד, וחוות הדעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי שאף ממנה עולה חשש למסוכנות. בנוסף, נקבע לא אחת כי בשל חומרת הענישה בגין עבירת הרצח קיים חשש מובנה מפני הימלטות המשיב מהדין (ראו: בש"פ 5443/18 מדינת ישראל נ' אביטן, פסקה 7 (9.8.2018)). אשר לצפי לסיום ההליך, אציין כי התיק מצוי בישורת האחרונה ממש כאשר המועד לשמיעת השלמת סיכומי התביעה נקבע ליום 11.5.2021.

11. לאור כל האמור, ובשים לב למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובפרט מסוכנותו הגבוהה של המשיב, כפי שעולה מהמעשים המיוחסים לו ומעברו הפלילי כאמור, הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה לא ניתן לקבוע כי נקודת האיזון הוסטה לכיוון חירותו של המשיב.

12. בשולי הדברים, אעיר כי מובן מאליו שעל שב"ס לאפשר למשיב להכין כראוי את כתב סיכומיו, ומכל מקום, פתוחה בפניו הדרך, ככל שהדבר לא יסתייע, לפנות לערכאה המבררת בעניין זה.

13. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 3.5.2021, אועד למתן פסק דין בתפ"ח 17-05-55639 בבית משפט המחוזי בבאר-שבע, לפיה מוקדם.

ניתנה היום, י"ד באייר התשפ"א (26.4.2021).

ש ו פ ט ת
